

[Steen Folke]

Jeg vil gerne spørge finansministeren om den samme passus i finansministeriets skrivelse af 19. februar i år til finansudvalget, som hr. Bilgrav-Nielsen for et øjeblik siden citerede. Det sparede mig lidt taletid. Også jeg er interesseret i at få oplyst, hvad der gemmer sig bag formuleringerne om foranstaltninger, der holder igen på det private og det offentlige forbrug og sikrer den fortsatte udbygning af erhvervenes konkurrencestilling. Det ville være rart at få et svar fra finansministeren på, hvad der ligger i disse passager. I den forbindelse vil jeg også gerne spørge finansministeren, om der kan blive tale om nye afgiftsforhøjelser i 1982.

I går var SF og VS enige om så godt som alle ændringsforslag til finanslovforslaget. I dag ender det med, at SF stemmer for og VS stemmer imod ved den endelige afstemning. Det kalder på nogle kommentarer, og de må nødvendigvis have karakter af en kritik af SFs holdning, sådan som den tager sig ud for mig. Samtidig bliver der tale om nogle kritiske bemærkninger til regeringens såkaldte beskæftigelsesplan og den måde, hvorpå regeringen har valgt at fremlægge den for folketingset.

SF havde som bekendt stor succes ved folketingsvalget, mens det gik VS og de øvrige venstrefløjspartier skidt, og tendenserne fortsætter i opinionsundersøgelser. Ud fra partiets egne præmisser er der ikke noget at sige til, at SF stiller sig samarbejdsvilligt an i forhold til regeringen og socialdemokratiet. Kan der opnås virkelige fremskridt, målt med SFs egen politiske alen, i parlamentarisk samarbejde med socialdemokratiet, skal muligheden naturligvis ikke forspildes. Men hvordan ligger det egentlig med udsigten til virkelige fremskridt? Og hvor mange kameler er SF rede til at sluge?

Forleden vedtog et meget stort flertal i SFs hovedbestyrelse, at SF denne gang skal stemme for finansloven med dens EF- og militærbestemmelser og hele pibetøjet. Det har SF ellers ikke gjort siden det sidste såkaldte arbejderflertal, og det må vel nok siges at være en kamel af dimensioner. Ikke blot er den økonomiske politik, der er indbygget i finansloven for 1982, lige så perspektivløs som sidste og forrige års, der er også indbygget de samme nedskæringer på de sociale og uddannelsesmæssige områder, som hr. Bilgrav-Nielsen

for et øjeblik siden rigtigt påpegede, bl.a. med udgangspunkt i majforliget i 1980.

Som et særlig djævelsk raffinement blev der ved afstemningerne i går indbygget en forøgelse af militæruddgifterne i overensstemmelse med det forsvarsforlig, som socialdemokratiet har aftalt med de borgerlige partier. Det må da vist også være lidt af en kamel for SF at sluge. SF stemmer altså for et finanslovforslag, der dels indeholder nedskæringer på de sociale og uddannelsesmæssige områder, dels en samtidig forøgelse af militæruddgifterne. »A sejer walbekom!«

SF krævede efter valget socialdemokratiets beskæftigelsesplan indarbejdet i finansloven, og man måtte forstå, det var en forudsætning for, at SF ville stemme for finanslovforslaget. Nu ender det med, at SF stemmer for et lovforslag, der ikke adskiller sig fra de foregående års, som SF har været med til at kritisere sønder og sammen.

I anden omgang har SF opstillet nogle politiske betingelser for at stemme for finanslovforslaget. Man har dels krævet principiel enighed om en finansieringsreform, dels krævet politisk sikkerhed for, at regeringen gennemfører sin egen beskæftigelsesplan. SF har ikke fået nogen af delene.

Finansieringsreformen skal jeg lade ligge i dag. Til gengæld vil jeg sige en del om politiske garantier for, at regeringen vil gennemføre sin egen beskæftigelsesplan. Her klynger SF sig, som det allerede er fremgået af debatten i dag, til et dokument af 8. februar 1982 fra finansministeriets budgetdepartement, der indeholder en oversigt over de af regeringen påtænkte initiativer. Dette dokument indeholder imidlertid ingen som helst garanti for gennemførelse af regeringens beskæftigelsesplan. På nogle punkter kan der siges at være rimelig sikkerhed både for, at regeringen kommer med konkrete forslag, og for, at de bliver vedtaget. På andre punkter er der rimelig sikkerhed for, at regeringen spiller ud, mens det er usikkert, om der vil være et flertal. Det forudsætter jo som et minimum, at både SF og de radikale stemmer for. På atter andre punkter er det højst usikkert, om regeringen overhovedet kommer med alvorligt mente udspil.

Nu forholder det sig så uheldigt, at de punkter, som med størst sikkerhed bliver realiseret, er dem, man som socialist må være mest forbeholden over for. Som VS'er kunne